

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

99. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Kazimierz Tetmajer: „Wyspa umarłych”. Poezje (1).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

2010

Львівська ЦБ-на АН УРСР
ВІСІ І РУКОПИСІВ
№ Опт. 99/12

7

Тетмаєр
[Tetmajer]

"Нурра итатух" - поезія.

Тр. ф.

Тр. м.

Автограф

Ларс.

м. пол.

Febmajer.

Wyspa umarłych,
(Ilustracja do „Die Todteninsel“ Böcklina.)

Wyspa umarłych... Magie thome słaby,
W kłob dalekie nies Roskone morze,
Lasy cypryowy cisy, kamieniaby,
I spokoj wód wieczny... Bóg śmierci posępny
Dunom ten grodzie rostał ostypany
I odwrócony twarz, odwrót w berzoie.

I w Augiej Todri o miloracem wiosle
Charon tu z brzegu Diabe przeciw prąd
I w ciemne, w ciemne wroci je zarosle
Władcy dwa ślipy z kamienica, na których
Dwa łwy o głowach groziły i ponury
Patrz na siebie - zastuchane w gburę.

Do brzesam each mat się pine zielony;
Cypry smutke nad smutny górling
Władcy swój smutny kontakt odwrócić
I nieruchome patra w niebo w górę
Ciebie nigdy obot - nie płonie i różę
A ty chłapie mgdy obotów pbyng. -

Stonce i Ruzry tu się tworzą Ródek
Zawre spo Ródek, równe jednorowem;
Nad wod granatem, pod nieba popiołem
Wstaje z preparu i schody powroli
W obelban w martwego właska aureoli
Augolsmir światła sicheu i matowem

Tu dusze cieciom podobne, milerace
I nuja się wiabe przez ciemny zieloność,
Po blawych płamach, które światło słońce.
Lub z wazkich okien, których w szabat świątecznych
Patrzę, po falach szklanych i białych,
Patrzę, się w mglisty, wieczny nieśkończoność.

Inne na gbarach, co się wznoszą z wody
Iadają z na doś pochyloną twarzą:
Mijają słońca zachody i wschody,
One, w granacie morskich fal widome
I na drzew wycmie: wiabe, nieruchome
Siedzą, do gbarów podobnie, i marzą...

Dusze, co serca płonęły pożarem,
Te, co za wiele krute i cierpiaby:
Co się pytały pod pierś nadziarem:
Z jakiego kruscu twarzą bora reska
Kuje pierś ludzki, że w ogniu nie poka:
Te, w te spokojne, morskie idą ślady

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.